Dosarul nr. 2-241/2024
PIGD 2-24*****6578-46-2-05*****2024-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunţat public la 05 mai 2025 în oraşul *****
Hotărârea integrală întocmită la 17 ***** 2025

Judecătoria Soroca, sediul ***** în următoarea componenţă:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Zadorojniuc Alexandru
Grefier Mîrza Nadejda
cu participarea:
Reclamantei Ixari Adrialina
Reprezentantului reclamantei, avocatului Ivanov Oxana
Pârâtului Ixari Serghei

Examinând, în şedinţă publică, în limba de stat, cauza civilă iniţiată la cererea de chemare în judecată înaintată de Ixari Adrialina împotriva lui Ixari Serghei, intervenient accesoriu Structura Teritorială Asistenţă Socială *****, de pe lângă Agenţia Teritorială Asistenţă Socială Nord-Est privind desfacerea căsătoriei, stabilirea locului de trai al copiilor minori, încasarea pensiei de întreţinere a copiilor minori şi a cheltuielilor judiciare,

A C O N S T A T A T:

Argumentele participanţilor la proces:

La 05*****2024, reclamanta Ixari Adrialina s-a adresat Judecătoriei Soroca, sediul ***** cu o cerere de chemare în judecată împotriva lui Ixari Serghei, intervenient accesoriu Structura Teritorială Asistenţă Socială *****, de pe lângă Agenţia Teritorială Asistenţă Socială Nord-Est privind desfacerea căsătoriei, stabilirea locului de trai al copiilor minori, încasarea pensiei de întreţinere a copiilor minori şi a cheltuielilor judiciare.

În motivarea acţiunii reclamanta Ixari Adrialina, a invocat că, la*****.*****, a legalizat relaţiile efectiv conjugale cu pârâtul prin încheierea căsătoriei cu acesta consimţind de a purta numele acestuia de familie, Ixari, anterior fiind Moroşan. Căsătoria a fost înregistrată de către Primăria *****, r-nul *****, în registrul actelor de stare civilă sub nr. 1.

Indică că, din relaţiile efectiv conjugale, din căsătorie au doi copii minori şi anume, fiica Paula, născută la data de *****.*****.***** şi fiica Teodora născută la data *****.*****.*****, care actualmente domiciliază cu ea şi se află spre întreţinere şi educaţia sa, în ***** r-nul ***** în cadrul gospodăriei părinţilor săi. Astfel viaţa în comun cu pârâtul a eşuat, posibil din cauza şi a diferenţei de vârstă, or, pârâtul fără careva motive iniţia certuri, aplicând uneori violenţa faţă de ea, acţiuni care se petreceau în văzul copiilor, ceea ce de fapt a determinat-o de a se separa cu traiul de pârât, revenind cu traiul în cadrul gospodăriei părinţilor săi, ultimul rămânând în cadrul gospodăriei comune din or. *****, str. *****, pentru a-şi exercita mai uşor activitatea agricolă de prelucrare a loturilor de teren agricol pe care le deţin în comun fiind prelucrate de G.Ţ. „Ixari Serghei".

Susţine că, un alt temei de separare cu traiul a fost şi împrejurarea că pârâtul îşi

permitea de a o numi cu vorbe urâte, vorbe de acest gen fiind adresate şi către părinţii săi, ultimul manifestând şi o indiferenţă faţă de căminul familial, sub pretextul că ar fi antrenat în activitatea agricolă, necătând la faptul că de fapt nu a putut şi nu poate determina care ar fi venitul obţinut de el din cadrul acestei activităţi, dânsul cu tot dinadinsul încercând să ascundă această informaţie.

Invocă că, această situaţie familială tensionată a atras după sine această separare cu traiul de pârât şi revenire în cadrul gospodăriei părinţilor săi, unde atât ea cât şi fiicele comune sunt asigurate cu o protecţie din partea acestora.

Sub aspectul în cauză este clar că păstrarea familiei cu pârâtul în cauză nu poate avea loc, urmând a fi desfăcută. Tot astfel în contextul relaţiilor descrise supra sunt în imposibilitate de realizare a circumstanţelor de prezenţă la notar, or, în acest sens, pârâtul a remarcat că dacă îi trebuie divorţul nu are decât să-l obţin precum poate, mai mult privitor la aportul ce ţine de întreţinerea copilului, dânsul a remarcat că ce va stabili instanţa aceasta va fi şi nu are de gând de a umbla pe la notar întru a realiza prevederile art. 41 şi art. 42 al Legii nr. 246/ 2018 privind procedura notariala.

Menţionează că, art. 97 Codul Familiei, acordă posibilitatea membrilor familiei de a porni o acţiune în judecată privind încasarea pensiei de întreţinere, chiar şi în cazul în care aceasta se plăteşte benevol, ceea ce nu este prezent în cazul de faţă, or, pârâtul nu consimte spre aceasta, deşi alte careva persoane la întreţinere nu are şi starea financiar materială îi dă posibilitatea de achitare a unei astfel de mărimi a pensiei de întreţinere a copiilor minori, tot astfel conform prevederilor art. 98 alin. 2) Codul Familiei pensia de întreţinere se încasează de la data depunerii cererii în judecată, cu luarea în calcul şi a şirului circumstanţelor notorii şi anume de prezenţă a scumpirilor în lanţ a produselor alimentare, medicale şi de igienă personală, astfel că chiar cheltuielile de consum pentru o persoană pentru anul 2023, actualizat la data de 07.05.2024, deşi sunt în anul 2024 reprezintă 4248,4 lei, iar minimul de existenţă ar fi nu altul decât 2877,1 lei, astfel că cuantumul cerut de a câte 3000 lei lunar pentru fiecare dintre copil este unul adecvat posibilităţilor reale a pârâtului de a fi realizate.

Consideră oportun ca copiii minori, fiica Paula născută la data de *****.*****.***** cât şi Teodora, născută la data de *****.*****.*****, să fie determinaţi cu ea spre domiciliere după desfacerea căsătoriei, or, în condiţiile remarcate este de menţionat că deja comportamentul ultimului şi separarea cu traiul de el a dus la răcirea relaţiilor dintre el şi copii, ultimii simţindu-se în deplină siguranţă cu ea în cadrul gospodăriei părinţilor săi, buneii acestora pe linie maternă pentru care au un ataşament deosebit, fiind deja cuprinşi şi cu noul mediu de trai, mai mult este în interesul superior al copiilor de a fi împreună cu ea, or, raţionamentul determinării acestora cu ea rezidă şi în circumstanţa că copiii sunt de gen feminin şi în plină creştere şi dezvoltare şi pentru care un sfat, aport, ajutor mai pronunţat îl va putea exercita în comparaţie cu pârâtul.

În drept îşi întemeiază cererea pe dispoziţiile art. art.2, *****, 35, 37, 38, 39, 58, 63, 74, 76, 97, 98 din Codul Familiei şi art. art. 5, 7, 33, 33/1, 39 alin. 5), 94, 96,*****6, *****7, 256 din Codul de Procedură Civilă.

Solicită emiterea unei hotărâri judecătoreşti prin care să se dispună desfacerea căsătoriei încheiată la data de*****.***** şi înregistrată de către Primăria Sevirova, r-nul *****, în registrul actelor de stare civilă sub nr. 1. Să fie determinat cu reclamanta, după desfacerea căsătoriei, spre domiciliere, copiii minori, fiica Paula, născută la data de *****.*****.***** şi fiica Teodora născută la data de *****.*****.*****. Încasarea în beneficiul

său, a pensiei de întreţinere pentru copiii minori, de la pârâtul Ixari Serghei, şi anume pentru fiica Paula născută la data de *****.*****.***** în mărime de 3000 lei lunar din data depunerii acţiunii în justiţie şi pentru fiica Teodora născută la data de *****.*****.***** în mărime de 3000 lei lunar, din data depunerii acţiunii în judecată, hotărâre ce urmează a fi pusă în executare imediat, conform dispoziţiilor art.256 CPC al RM. Încasarea cheltuielilor judiciare suportate conform chitanţelor anexate.

În şedinţa de judecată reclamanta Ixari Adrialina şi avocatul acesteia Oxana Ivanov, au susţinut cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea integrală a acesteia potrivit motivelor indicate.

Pârâtul Ixari Serghei a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată.

Reprezentantul intervenientului accesoriu ATAS, Ciobu Rodica, a înaintat cerere privind examinarea pricinii în lipsa sa.

Aprecierea instanţei:

*Examinând cererea de chemare în judecată cu înscrisurile anexate, audiind argumentele părţilor expuse în şedinţa de judecată, în cumul cu cele constatate şi enunţate în avizul intervenientului accesoriu, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată consideră necesar de a admite parţial, cererea de chemare în judecată depusă de Ixari Adrialina împotriva lui Ixari Serghei, intervenient accesoriu Structura Teritorială Asistenţă Socială *****, de pe lângă Agenţia Teritorială Asistenţă Socială Nord-Est privind desfacerea căsătoriei, stabilirea locului de trai al copiilor minori, încasarea pensiei de întreţinere a copiilor minori şi a cheltuielilor judiciare, din următoarele considerente.*

Conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. *****0 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă reglementează că, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată. Hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importantă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet şi au fost elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei

În conformitate cu art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă stabileşte că, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţa pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Instanţa de judecată are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare (Hirro Balani c.Spaniei, nr.18*****4/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Sursele de Soft Low - Avizul nr.11 din 20***** al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, stabilește că o motivaţie şi o analiză clară sunt cerinţele fundamentale ale hotărârilor judecătoreşti şi un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esenţiale ce i-au fost prezentate.

Totodată, instanţa de judecată menţionează că, art. 6 CEDO garantează dreptul justiţiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligaţiei instanţelor de judecată de aşi argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanţelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent şi unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicţii între motivare şi dispozitiv, constituie o garanţie pentru justiţiabili, în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

Constituţia Republicii Moldova, prevede la art.48 alin.(1) şi (2) că familia constituie elementul natural şi fundamental al societăţii şi are dreptul la ocrotire din partea societăţii şi a statului. Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimţită între bărbat şi femeie, pe egalitatea lor în drepturi şi pe dreptul şi îndatorirea părinţilor de a asigura creşterea, educaţia şi instruirea copiilor.

Potrivit art.2 alin. (1) Codul familiei, familia şi relaţiile familiale în Republica Moldova sânt ocrotite de stat; (2) numai căsătoria încheiată la organele de stat de stare civilă (denumite în continuare organe de stare civilă) generează drepturile şi obligaţiile de soţi prevăzute de prezentul cod; (3) Relaţiile familiale sânt reglementate în conformitate cu următoarele principii: monogamie, căsătorie liber consimţită între bărbat şi femeie, egalitate în drepturi a soţilor în familie, sprijin reciproc moral şi material, fidelitate conjugală, prioritate a educaţiei copilului în familie, manifestare a grijii pentru întreţinerea, educaţia şi apărarea drepturilor şi intereselor membrilor minori şi ale celor inapţi de muncă ai familiei, soluţionare, pe cale amiabilă, a tuturor problemelor vieţii familiale, inadmisibilitate a amestecului deliberat în relaţiile familiale, liber acces la apărarea, pe cale judecătorească, a drepturilor şi intereselor legitime ale membrilor familiei.

Potrivit art.6 Codul Familiei, cetăţenii îşi realizează de sine stătător drepturile ce le aparţin şi i-au naştere din relaţiile familiale, dacă prezentul cod nu prevede altfel. Realizarea drepturilor şi îndeplinirea obligaţiilor familiale nu trebuie să lezeze drepturile, obligaţiile, libertăţile şi interesele legitime ale altor membri ai familiei şi ale altor persoane.

Potrivit prevederilor art.37 Codul familiei, dacă soţii au copii minori comuni şi nu au ajuns la un acord privind întreţinerea, educaţia şi domiciliul acestora sau în lipsa acordului la divorţ al unuia dintre soţi, cu excepţia cazurilor prevăzute la art.36 alin.(2) şi a cazurilor în care căsătoria a fost desfăcută prin încheiere notarială, desfacerea căsătoriei are loc pe cale judecătorească.

În cadrul examinării cauzei s-a constatat că, reclamanta şi pârâtul au încheiat căsătoria la ***** la primăria Sevirova, raionul *****, trecută în actele de stare civilă sub nr.1.

În şedinţa de judecată s-a confirmat că reclamanta şi pârâtul sunt separaţi cu traiul, aceştia rezolvă separat problemele apărute în viaţa de zi cu zi, între reclamant şi pârât lipseşte sprijinul reciproc moral şi material, lipseşte consimţământul liber şi reciproc de a menţine căsătoria, or, s-a constatat că familia nu există şi reîntregirea sau păstrarea

relaţiilor de familiei între părţi este imposibilă, din care motiv instanţa de judecată a ajuns la concluzia de a desface căsătoria.

Cu referire la cerinţa reclamantului cu privire la stabilirea domiciliului copiilor minor, instanţa de judecată relevă următoarele:

În conformitate cu art.38 alin.(1) Codul familie, la desfacerea căsătoriei, soţii pot prezenta instanţei judecătoreşti un acord privind împărţirea bunurilor lor proprietate în devălmăşie şi plata pensiei de întreţinere a copiilor şi a unuia dintre soţi, indicînd mărimea acesteia, precum şi *privind determinarea părintelui împreună cu care vor locui copiii minori comuni.*

Iar, alin.(2) lit. d) În cazul lipsei unui acord între soţi prevăzut la alin.(1) sau dacă se va dovedi că acordul lezează drepturile şi interesele copiilor minori sau ale unuia dintre soţi, instanţa judecătorească este obligată: *să stabilească cu cine dintre părinţi vor locui copiii minori după divorţ.*

Articolul ***** din Legea nr.338-XIII din 15 decembrie 1994 privind drepturile copilului statuează că, *fiecare copil* are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceştia, cu excepţia cazurilor în care despărţirea de un părinte sau de ambii părinţi este necesară în interesul copilului.

De asemenea, art.17 din Legea privind drepturile copilului nr. 338-XIII din 15 decembrie 1994 indică că, copilul separat de un părinte sau de ambii părinţi, care locuieşte în Republica Moldova sau în oricare altă ţară, are dreptul să întreţină relaţii personale şi contacte directe regulate cu cei doi părinţi ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

În acelaşi context art. 51, 52 Codul familiei garantează dreptul copilului la abitaţie în familie şi de a comunica cu părinţii şi alte rude.

Familia este o instituţie protejată şi de art. 8 din Convenţia europeană pentru protecţia drepturilor omului.

Astfel, art. 9 alin. (1), (2), (3) din Convenţie statuează că, statele părţi vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinţii săi împotriva voinţei lor, cu excepţia situaţiei în care autorităţile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi în conformitate cu legile şi procedurile aplicabile, că această separare este necesară, în interesul superior al copilului. O decizie în acest sens poate să fie necesară în anumite cazuri particulare, de exemplu, atunci când părinţii maltratează sau neglijează copiii sau cînd părinţii trăiesc separat şi când urmează să se ia o hotărâre cu privire la locul de reşedinţă al copilului. În toate cazurile prevăzute la paragraful 1 al prezentului articol, toate părţile interesate trebuie să aibă posibilitatea de a participa la dezbateri şi de a-şi face cunoscute părerile lor. Statele părţi vor respecta dreptul copilului, separat de cei doi părinţi ai săi sau de unul din ei, de a întreţine relaţii personale şi contacte directe cu cei doi părinţi ai săi, afară de cazul că acest lucru este contrar interesului superior al copilului.

Jurisprudenţa CtEDO în cauzele ce vizează copiii minori, acordă o atenţie sporită climatului în care urmează a fi crescut şi educat minorul.

În cauza Bîzdîga v. Republica Moldova, nr. 15646/18, hotărârea din 17 octombrie 2023, Curtea Europeană a constatat că, deşi, articolul 8 din Convenţie nu conţine cerinţe procedurale explicite, procesul decizional trebuie să fie echitabil şi de natură să asigure respectarea corespunzătoare a intereselor protejate de această dispoziţie. Părinţii ar trebui să fie suficient de implicaţi în acest proces, privit în ansamblu, şi să li se asigure protecţia necesară a intereselor lor, astfel ca să fie pe deplin capabili să îşi poată prezenta cazul. Instanţele naţionale trebuie să efectueze o examinare amănunţită a situaţiei

familiale în ansamblu şi a unei serii întregi de factori, în special a celor de natură factologică, emoţională, psihologică, materială şi medicală, şi să facă o evaluare echilibrată şi rezonabilă a intereselor respective ale fiecărei persoane, cu o preocupare constantă pentru a determina care ar fi cea mai bună soluţie pentru copil, deoarece acest considerent are o importantă crucială în fiecare caz în parte.

Marja de apreciere care trebuie acordată autorităţilor naţionale competente va varia în funcţie de natura problemelor şi de importanţa intereselor aflate în joc.

Principiile relevante cu privire la obligaţia pozitivă a statului în temeiul articolului 8 din Convenţie, în cauzele privind respectarea dreptului de contact, au fost rezumate în cauzele K.B. şi alţii v. Croaţia (nr. 362*****/*****, §§ 142-44,14 martie 2017) şi Pisică (§§ 63-66).

În concluzie, articolul 8 prevede că autorităţile naţionale trebuie să realizeze un echilibru just între interesele copilului şi cele ale părinţilor şi că, la stabilirea acestui echilibru, trebuie acordată o importantă deosebită interesului superior al copilului care, în funcţie de natura şi gravitatea acestuia, poate prevala asupra celui al părinţilor.

În special, un părinte nu poate fi îndreptăţit, în temeiul articolului 8, să obţină aplicarea unor măsuri care ar dăuna sănătăţii şi dezvoltării copilului.

În cauza T.A. v. Republica Moldova, nr. 25450/20, hotărârea din 30 noiembrie 2021, § 49, §52,CtEDO a reiterat că, dreptul reciproc al părintelui şi copilului de a se bucura de compania celuilalt constituie un element fundamental al „vieţii de familie" în sensul articolului 8 din Convenţie, chiar dacă relaţia dintre părinţi nu mai există. în prezent, există un larg consens - inclusiv în dreptul internaţional - în promovarea ideii că în deciziile referitoare la copii, interesul lor superior trebuie să fie primordial. în general, aceste interese impun menţinerea legăturilor copilului cu familia sa, cu excepţia cazurilor în care s-a dovedit că familia este în mod special improprie şi acest lucru poate dăuna sănătăţii şi dezvoltării copilului. Ruperea unor astfel de legături înseamnă ruperea copilului de la rădăcinile sale, ceea ce poate fi făcut numai în circumstanţe excepţionale; trebuie de întreprins totul pentru a păstra relaţiile personale şi atunci când este cazul, de a „reuni" familia. în contextul obligaţiilor atât negative, cât şi pozitive, Curtea a trebuit să analizeze dacă, în circumstanţele cauzei, temeiurile invocate de autorităţile naţionale competente au fost „relevante şi suficiente" pentru a-şi justifica deciziile în conformitate cu prevederile articolului 8 § 2 din Convenţie. în acest scop, Curtea a trebuit să verifice dacă instanţele naţionale au efectuat o analiză complexă a situaţiei familiale şi a tuturor factorilor, în special a celor de natură faptică, emoţională, psihologică, materială şi medicală, şi a realizat o evaluare echilibrată şi rezonabilă a intereselor respective ale fiecărei persoane, cu o preocupare constantă pentru a determina care ar fi cea mai bună soluţie pentru copil.

În această ordine de idei, instanţa menţionează că, în cauzele referitoare la relaţia dintre părinte şi copil, la evaluarea a ceea ce se consideră a fi interesul superior al copilului, este necesar să fie puse în balanţă, în mod suficient, consecinţele potenţiale negative de lungă durată ale pierderii contactului cu părinţii copilului şi obligaţia pozitivă de a lua măsuri pentru a uşura întregirea familiei de îndată ce acest lucru este posibil în mod rezonabil.

Conform art. 63 alin.(1)-(3) Codul familiei, în cazul cînd părinţii locuiesc separat, domiciliul copilului care nu a atins vîrsta de 14 ani se determină prin acordul părinţilor. În cazul în care părinţii locuiesc separat, copilul care a atins vârsta de 14 ani alege cu care dintre părinţi vrea să locuiască. Dacă acesta refuză să aleagă cu care părinte vrea să

locuiască, domiciliul copilului se stabileşte prin acordul părinţilor. Dacă lipseşte acordul părinţilor cu privire la stabilirea domiciliului copilului, iar copilul care a împlinit vârsta de 14 ani refuză să aleagă cu care părinte vrea să locuiască, domiciliul minorului se stabileşte de către instanţa de judecată, ţinând cont de interesele şi opinia copilului, în conformitate cu vârsta şi gradul său de maturitate. În acest caz, instanţa judecătorească va lua în considerare ataşamentul copilului faţă de fiecare dintre părinţi, faţă de fraţi şi surori, vîrsta copilului, calităţile morale ale părinţilor, relaţiile existente între fiecare părinte şi copil, posibilităţile părinţilor de a crea condiţii adecvate pentru educaţia şi dezvoltarea copilului (îndeletnicirile şi regimul de lucru, condiţiile de trai etc.) La determinarea domiciliului copilului minor, instanţa judecătorească va cere şi avizul autorităţii tutelare teritoriale în a cărei rază teritorială se află domiciliul fiecăruia dintre părinţi, care va conţine, după caz, şi informaţia disponibilă privind actele de violenţă în această familie şi persoana agresorului familial.

Potrivit avizului Agenţiei Teritorială de Asistenţă Socială Nord-Est, Structura Teritorială de Asistenţă Socială *****, în urma examinării actelor anexate la materialele cauzei cu privire la determinarea domiciliului copilului minor a constatat că:

*„În urma examinării, s-a constatat că, reclamanta Ixari Adrialina născută la data de *****, identificată IDNP *****, domiciliată r-nul *****, s. Trifăneşti, în urma relaţiei de căsătorie cu pârâtul Ixari Serghei, născut la data de *****, identificat IDNP *****, domiciliat r-nul *****, s. Trifăneşti, s-au născut copii minori *****, născută la data de *****.*****.*****, identificata ***** si *****, născută la data de *****.*****.*****, identificata *****.*

*Menţionează faptul că reclamanta Ixari Adrialina, împreună cu copii minori Paula si Teodora, în urma separării cu traiul dintre pârât şi reclamantă, ultimii locuiesc împreună. Evaluând condiţiile de trai ale cet. Ixari Adrialina, autoritatea tutelară a ajuns la concluzia că, locuinţa este formată din: 3 odăi locuibile, antreu şi bucătărie. Copii minori dispun de cameră separată, amenajată cu strictul necesar conform vârstei. Locuinţa este conectată la energie electrică, în perioada rece a anului locuinţa este încălzită de la sobă cu lemne şi cărbuni. Relaţiile dintre membrii familiei, adică între mama -fiice, sunt bazate pe înţelegere şi prietenie, se ajută reciproc in momentele grele din viaţa de zi cu zi, în familia dată predomina liniştea şi buna înţelegere, nu se face abuz de băuturi alcoolice Reclamanta este caracterizată pozitiv de către Administraţia Publică Locală, ca fiind o persoană liniştită, se află în relaţii bune atât cu semenii ei cât şi cu cei în vârstă, din localitatea unde îşi are domiciliu, îşi depune stăruinţa în educarea şi creşterea copiilor minori. Cât despre tatăl biologic al minorilor, Ixari Seghei, comunică că ultimul, la fel este caracterizat pozitiv de către Administraţia Publică Locală, ca fiind o persoana liniştită, calmă, cu un comportament adecvat. Plângeri privind comportamentul nedemn al acestuia, nu au parvenit în adresa APL *****.*

*În urma celor relatate, Structura Teritorială de Asistentă Socială *****, din cadrul Agenţiei Teritoriale de Asistenta Socială Nord-Est, în calitate de Autoritate Tutelară Teritorială, consideră ca copiilor minori *****, născută la data de *****.*****.*****, identificata ***** si *****, născută la data de *****.*****.*****, identificata *****, să le fie stabilit domiciliul împreună cu reclamanta, adică cu mama biologică Ixari Adrialina născuta la data de *****, identificată IDNP *****, domiciliată r-nul *****, sat. Trifăneşti. (f. d. 38).”*

În asemenea circumstanţe, acţionând cu precădere în interesele copiilor minori, că aceştia necesită îngrijirea, educaţia, ocrotirea şi dragostea permanentă din partea mamei, care dispune de toate calităţile şi condiţiile necesare pentru a garanta un mediu de trai

decent drepturilor şi intereselor acestuia, luând în consideraţie principiul interesului suprem al copiilor, instanţa de judecată conchide în favoarea admiterii solicitării formulată de către reclamanta Ixari Adrialina, determinând domiciliul copiilor minori *****, născută la data de ***** ***** ***** şi *****, născută la data de **********, cu mama acestora Ixari Adrialina.

Potrivit articolului 52 alin.(1) din Codul familiei, copilul are dreptul să comunice cu ambii părinţi, cu buneii, fraţii, surorile şi cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinţilor, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului, în cazul când părinţii au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei.

*Referitor la cerinţa reclamantei privind încasarea pensiei pentru întreţinerea copiilor minori *****, născută la data de ***** ***** ***** şi *****, născută la data de **********, în sumă a câte 3000 (trei mii) lei, lunar, pentru fiecare copil în parte, începând cu data adresării cererii în judecată, instanţa de judecată reţine:*

Potrivit art. 3 alin. (1) al Convenţiei Internaţionale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989 de la New York, în toate deciziile care îi privesc pe copii, fie că sunt luate de instituţii publice sau private de ocrotire socială, de către tribunale, autorităţi administrative sau de organe legislative, interesele superioare ale copilului trebuie să fie luate în considerare cu prioritate.

Iar, art. 9 din aceeaşi Convenţie stabileşte că, statele părţi vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinţii săi împotriva voinţei acestora, exceptând situaţia în care autorităţile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi cu respectarea legilor şi a procedurilor aplicabile, că această separare este în interesul suprem al copilului. O astfel de decizie poate deveni necesară în cazuri particulare cum ar fi, de exemplu, în cazul copiilor maltrataţi sau neglijaţi de părinţi sau în cazul în care părinţii trăiesc separat şi se impune luarea unei hotărâri cu privire la locul de reşedinţă a copilului.

Art.18 alin.(1) al Convenţiei stipulează că, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Art. 27 alin.(2) din Convenţie, prevede că părinţilor şi oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităţilor şi a mijloacelor lor financiare, condiţiile de viaţă necesare dezvoltării copilului.

De altfel, la cauză sunt incidente şi prevederile art.52 alin.(1), art.53 şi art. 61 Codul familiei, care indică că desfacerea căsătoriei părinţilor, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului; copilului i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor sale legitime. Apărarea drepturilor şi intereselor legitime ale copilului se asigură şi sunt apărate de părinţi.

Dispoziţiile art. 58 alin. (1) din Codul familiei prevăd că, părinţii au drepturi şi obligaţii egale faţă de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuţi în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinţii sau separat.

Potrivit art. 60 alin.(2) Codul familiei, părinţii poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane.

Conform art. 74 alin. (1) Codul familiei, părinţii sânt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material.

În conformitate cu art. 76 Codul familiei, în cazurile cînd părintele care datorează întreţinere copilului său are un salariu şi/sau alte venituri neregulate sau fluctuabile ori primeşte salariu şi/sau alte venituri, total sau parţial, în natură, ori nu are un salariu şi/sau alte venituri, precum şi în alte cazuri cînd, din anumite motive, încasarea pensiei de întreţinere, sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri, este imposibilă, dificilă sau lezează substanţial interesele uneia dintre părţi, instanţa judecătorească poate să stabilească cuantumul pensiei de întreţinere într-o sumă bănească fixă plătită lunar sau, concomitent, într-o sumă bănească fixă şi sub forma unei cote din salariu şi/sau alte venituri conform art. 75.

Potrivit pct. 5 din Hotărîrea explicativă a Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 4 din 15.04.20*****, rezultă că la încasarea pensiei de întreţinere pentru copilul minor, se va lua în considerare, ca circumstanţă stabilită, informaţia prezentată de Biroul Naţional de Statistică despre valoarea minimului de existenţă pentru un copil şi nu informaţia despre salariul mediu lunar al unui lucrător sau informaţia cu privire la mărimea minimului de existenţă, deoarece pensia se încasează pentru întreţinerea copilului minor.

Conform art. 98 alin.(2) din Codul familiei, pensia de întreţinere se încasează de la data adresării în instanţa judecătorească.

Întru respectarea prevederilor menţionate mai sus, *urmează a ţine cont de principiul interesului superior al copilului consacrat la art.9 din Convenţia cu privire la drepturile copilului* la care Republica Moldova este parte, de menţinerea echilibrului drepturilor copiilor al ambilor părinţi care nu se află în relaţie de căsătorie precum şi de proporţionalitatea cuantumului pensiei de întreţinere pentru fiecare copil în parte.

Articolul 18 alin.(1) al Convenţiei Internaţionale cu privire la drepturile copilului din 20 noiembrie 1989 de la New York, stipulează că, statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au o răspundere comună pentru creşterea şi dezvoltarea copilului. Răspunderea pentru creşterea copilului şi asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinţilor sau, după caz, reprezentanţilor săi legali. Aceştia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Obligaţia părinţilor de a-şi întreţine material copiii minori este o obligaţie fundamentală, consfinţită în art.48 alin.(2) din Constituţia Republicii Moldova care expres stabileşte, că părinţii au îndatorirea de a asigura creşterea, educaţia şi instruirea copiilor. Or, creşterea, educaţia şi instruirea copiilor este posibilă numai în condiţiile exercitării corespunzătoare a obligaţiilor părinteşti de întreţinere materială a acestora.

La caz instanţa de judecată reţine că, potrivit informaţiei Biroului Naţional de Statistică a RM, minimul de existenţă pe anul 2024, semestrul I, oraşe mici, pentru un copil în vârstă de 1-6 ani este de 2504,60 lei, la care trebuie să contribuie ambii părinţi.

Instanţa reţine că, pârâtul Ixari Serghei este apt de muncă, are o vârstă de 39 de ani, concluzionându-se că ultimul este în stare să asigure un trai decent copiilor săi, în coraport cu minimul de existenta prevăzut de lege.

În corespundere cu art. 2 al Legii nr. 152 din 05 iulie 2012 cu privire la minimul de existenţă, minim de existenţă este un indicator ce reprezintă mărimea valorică a volumului minim de consum al bunurilor materiale şi a serviciilor pentru satisfacerea necesităţilor principale, menţinerea sănătăţii şi pentru susţinerea viabilităţii omului.

Potrivit art. 3 al aceleia-şi Legi, mărimea minimului de existenţa include: mărimea valorică a coşului alimentar; cheltuielile pentru procurarea mărfurilor industriale şi pentru achitarea serviciilor prestate populaţiei; mărimea primelor şi a contribuţiilor obligatorii. Mărimea minimului de existenţă pentru o persoană se determină în lei pe fiecare lună.

Astfel, instanţa de judecată ajunge la concluzia admiterii parţiale a pretenţiei cu privire la încasarea pensiei de întreţinere a copiilor minori, în mărime de 2 500 lei lunar, pentru fiecare copil în parte, începând cu data adresării în judecată – 05*****2024, până la atingerea vârstei de majorat a copiilor.

La caz, instanţa de judecată ţine să menţioneze că, necesităţile de întreţinere a copilului minor, în mărime de 2500,00 lei lunar, este o sumă rezonabilă şi care va asigura pe cât este posibil un trai de viaţă decent al copiilor minori.

În conformitate cu pct. 67 al Hotărârii Curţii Constituţionale nr. 39 din 14 octombrie 2017, privind excepţia de neconstituţionalitate a articolelor 15 alin. (2) lit. d) şi 38 alin. (4) lit. f) din Codul de executare, prezenta hotărâre, în partea încasării pensiei pentru întreţinerea copilului minor, urmează a fi executată imediat, la expirarea termenului de 15 zile din data pronunţării.

În partea ce ţine de încasarea cheltuielilor de judecată, se reţine următoarele:

Conform art. 85 alin. (1) pct. a) Cod de procedură civilă, de taxă de stat pentru judecarea cauzelor civile se scutesc: reclamanţii în acţiunile: de încasare a pensiei de întreţinere.

Potrivit prevederilor art. 94 alin. (1) cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Potrivit art. 87 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, valoarea acţiunii se determină: din suma totală a obligaţiilor de plată pe un an – în acţiunile pentru plata pensiei de întreţinere.

Conform potrivit art. 3 lit. a) al Legii nr. 2***** din 31 iulie 2023 cu privire la taxa de stat, în vigoare din 01 ianuarie 2024, cererile de chemare în judecată, cererile reconvenţionale, cererile de intervenţie principală, cererile de apel, cererile de recurs şi alte cereri prevăzute în anexa nr. 1, cererile de contestare a actelor şi acţiunilor executorului judecătoresc, precum şi pentru cererile de eliberare de către instanţa de judecată a copiilor (duplicatelor) de pe documente, se impune taxă de stat conform anexei nr. 1.

Totodată, potrivit pct.1.1.3 din anexa nr.1 din Legea sus menţionată, pentru cererile de chemare în judecată privind litigiile cu caracter patrimonial, dacă valoarea acţiunii este de 50001–1500000 lei, se achită taxa de stat 2050 lei + 3% din valoarea acţiunii care depăşeşte 50001 lei.

În conformitate cu art. 98 alin. (1) Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror

plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Urmare a prevederilor legale enunţate supra, instanţa de judecată consideră necesar a încasa de la Ixari Sergiu în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 2349,97 lei, pentru pretenţia privind încasarea pensiei de întreţinere a copiilor minori ***** şi ***** a sumei de 2 500 lei lunar, pentru fiecare copil în parte calculată după cum urmează: (2 500 lei/lunar x 2) x12 luni = 60 000 - 50001 = 9999 x 3% + 2050 =2349,97 lei, de a cărei plată reclamanta a fost scutită.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenta juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Cu referire la pretenţia privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanţa reţine că în pricină, au fost efectuate cheltuieli de judecată formate din taxa de stat achitată la depunerea acţiunii şi confirmată prin ordinul de plată nr. 0*****14178838266 din 24 iulie 2024, în mărime de 700,00 lei (f. d. 11) şi a taxei de timbru confirmat prin ordinul de plată nr. 00284178841407 din 24 iulie 2024, în sumă de 200,00 lei (f. d. *****).

Prin urmare, odată ce instanţa de judecată a ajuns la concluzia de a admite pretenţiile patrimoniale din cererea de chemare în judecată, se consideră necesar de încasat de la pârât în beneficiul reclamantei taxa de stat în mărime de 700,00 lei, taxa de timbru în sumă de 200,00 lei.

Luând în consideraţie cele expuse, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a admite parţial cererea de chemare în judecată înaintată de Ixari Adrialina împotriva lui Ixari Serghei, intervenient accesoriu Structura Teritorială Asistenţă Socială *****, de pe lângă Agenţia Teritorială Asistenţă Socială Nord-Est privind desfacerea căsătoriei, stabilirea locului de trai al copiilor minori, încasarea pensiei de întreţinere a copiilor minori şi a cheltuielilor judiciare.

Conform art. 37, 63, 76 Codul familiei, art. 238 - 241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite parţial cererea de chemare în judecată înaintată de Ixari Adrialina împotriva lui Ixari Serghei, intervenient accesoriu Structura Teritorială Asistenţă Socială *****, de pe lângă Agenţia Teritorială Asistenţă Socială Nord-Est privind desfacerea căsătoriei, stabilirea locului de trai al copiilor minori, încasarea pensiei de întreţinere a copiilor minori şi a cheltuielilor judiciare.

Se desface căsătoria între Ixari Serghei şi Ixari (Moroşan-până la căsătorie) Adrialina, încheiată la data de *****, la Primăria comunei Sevirova, r-nul *****, trecută în registrul actelor de stare civilă la nr. 1 (conform certificatului de căsătorie – seria CS-V nr. 1510264 din *****, eliberat de Primăria comunei Sevirova, r-nul *****).

Se determină locul de trai al copiilor minori *****, născut la data de ***** ***** ***** şi *****, născută la data de **********, cu mama Ixari Adrialina.

Se încasează, *lunar*, de la Ixari Serghei, IDNP *****, domiciliat în r-nul *****, *****, în beneficiul lui Ixari Adrialina, IDNP *****, domiciliată în or. *****, str. *****, pensia de întreţinere pentru copii minori *****, născută la data de ***** ***** ***** şi *****, născută la data de **********, în mărime de a câte 2500 (două mii cinci sute) lei, pentru fiecare,

începând cu 05*****2024 - ziua depunerii cererii de chemare în judecată, până la atingerea majoratului de către copii.

Se încasează de la Ixari Serghei, IDNP *****, domiciliat în r-nul *****, *****, în beneficiul statului, taxa de stat pe marginea pretenţiei privind încasarea pensiei de întreţinere pentru copii minori, în mărime de 2349 (două mii trei sute patruzeci şi nouă) lei, 97 bani.

În conformitate cu pct. 67 al Hotărârii Curţii Constituţionale nr. 39 din 14 octombrie 2017, privind excepţia de neconstituţionalitate a articolelor 15 alin. (2) lit. d) şi 38 alin. (4) lit. f) din Codul de executare, prezenta hotărâre, în partea încasării pensiei pentru întreţinerea copilului minor, urmează a fi executată imediat, la expirarea termenului de 15 zile din data pronunţării.

Se încasează, de la Ixari Serghei, IDNP *****, domiciliat în r-nul *****, *****, în beneficiul lui Ixari Adrialina, IDNP *****, domiciliată în or. *****, str. ***** cheltuielile judiciare în sumă de 900 (nouă sute) lei.

În rest, cererea de chemare în judecată se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului prin intermediul Judecătoriei Soroca, sediul *****.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Zadorojniuc Alexandru